

### Grenko mleko.

Mleko ali je že od krave ali pa postane se le pozneje grenko. Vzroki temu so različni. Največkrat povzročuje grenka, spridena in slaba krma tudi grenkoto mleka. Zato se mora pri molznih kravah skrbno na to gledati, da ne pride preveliko takih rastlin v jasli, ki škodujejo mleku. Posebno slaba za mleko je repa, se ve, da le tedaj, če se v preveliki meri polaga ali če sama ni zdrava.

Ako imajo le pojedine krave grenko mleko, pomaga se lahko s tem, da se njihovo mleko loči od drugega. Da pa se spozna, pri katerih je grenko, pri katerih pa ne, mora se pri vsaki posebej mleko pokusiti, kedar se molze. Če pa postaja še le čez nekaj časa (navadno drugi dan) grenko, kar je zelo navadno pri smetani ali vrhnji, mora se mleko vsake krave v posebno posodo pretočiti in tako ločeno shraniti. S tem se spozna, pri katerih postane mleko grenko in njihovo mleko mora se znanprej lčevati od ostalega, dokler se stvar na boljše ne obrne, ker molža jedne krave spridi mleko vseh drugih, ako se pušča skupaj.

**Sejmovi.** Dne 20. januarija v Arnoži, v Bačah, na Malih Rodnah pri Slatini, pri Sv. Lenatu v Slov. goricah. Dne 21. januarija v Teharjih. Dne 23. januarija v Marenbergu, v Mozirji, v Radgoni in na Bizeljskem.

### Dopisi.

**Iz Maribora.** (Slomšekova slavnost v kn. šk. bogoslovji.) Ko ves slovenski svet Slomška slavi, tudi gg. bogoslovci niso smeli zaostati; tudi oni so morali pokazati svojo ljubezen do nesmrtnega vladike, ki je ravno temu zavodu bil poklonil svojo posebno ljubezen. Zato so že lansko jesen prekrstili svojo slovstveno društvo na Slomšekovo ime in že takrat izjavila se je želja, naj bi se v njegovo proslavo priredila domača slovesnost. Navdušeno se je ta misel sprejela in izvedla zadnje nedelje. Tudi naš sedanji prevzvišeni vladika in preč. duhovščina prišli so Slomška vred počastiti. Tako smo se skupno navduševali in spominjali njegovih vrlin in zaslug. Predavali so se slavospevi na nepozabljivega vladiko, iskreni govori proslavljali so Slomška duhovnika-učitelja in rodoljuba in iz mladniško navdušenih prs kipela je milodoneča slovenska pesem in slavila odličnega slovenskega peveca. Navdušenje bilo je splošno in morda ni nobeno srce mrzlo ostalo, ko se je zapelo Slomšekovo »preljubo veselje«. Posnemati Slomška smo sklenili vsi in v tem potrdili so nas še prevz. knez in škof, kazoč nam pot, po kateri je mogoče doseči ta vzor. Tako se je končala lepa slovesnost, katere se bo marsikateri sedanjih bogoslovcev še v poznih letih radostno spominjal.

**Iz Slov. Gradca.** (Volitev) v tukajšnji okrajni zastop ni bila tako nedolžna, kakor bi se dalo lahko iz notice Vašega cenjenega lista v št. 51. pr. I. sklepati, ampak ta volitev je bila dokaz, da pri nas ni vse dobro. Znano je, da je bila tukaj med Slovenci do leta 1887 najstrožja sloga, ali to je nekatere tukajšnje Nemce in častiteljneže (več tukaj ne rečem) strašno v oči bodlo. Koj v začetku so se nekateri nasprotniki (saj jih dobro poznamo) zagnali v Slovence in njih voditelja g. dr. Jožeta Šuca, ali g. dr. Šuca jeklenega značaja niso mogli vpogniti. Leta 1887 in 1890 so v novič jo poskusili, pa Slovenci korenjaki so jih tako pobili, da ni bil nobeden od njih v okrajni zastop izvoljen. Pri volitvi grudna pr. I. so hoteli nekateri korenjaki zopet tako postonati

pa žal, da so se sprejeli tudi lujskači med kandidate! Ko je bil zastop izvoljen, začelo se je rovanje. In res, dne 12. grudna so izvolili vsi Nemci, 12 jih je, in od Slovencev osem mož gg. J. Rogina načelnikom in J. Barta namestnikom; 12 slovenskih korenjakov pa ni bilo za tako volitvo. Njo si zapišemo torej v črne bukve in nas 12 korenjakov ostane še dalje pri tem, da volitev, ki se naslanja na nasprotnike, ni dobra. Da smo na pravem potu, to nam večina okrajnih prebivalcev potrjuje, sicer pa čakajmo, kaj da stori novi odbor za blagor okraja.

**Iz Ponikve.** (Pozno) pride moje poročilo, toda ko drugega ni, naj pa velja moje! Dobili smo zopet župnika in sicer č. g. Alojzija Krefc; v četrtek, dne 30. listopada so s Kalobja srečno k nam dospeli, ter smo njih predpoldne blizo železniškega kolodvora v ogromnem številu z velikim veseljem pričakovali. Od tam pa smo jih tako rekoč v procesiji v farno cerkev spremili. Tu so nam po kratkih molitvah izpred oltarja ganljivo na srce govorili, da so njim, kakor tudi nam vsem solze v očeh igrale in to ne zastran kake žalosti, temuč samega veselja in tolažbe, ker upamo boljše bodočnosti. V nedeljo potem je bila inštalacija in sicer so preč. g. dr. J. Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru, nam novega gospoda župnika inštalirali, potem pa nam v svoji jedernati pridigi živo v naše srce segli, kar nam bode dolgo časa v spominu ostalo. Inštalacije se je vdeležilo 14 duhovnikov in nekaj drugih odličnih gospodov: med njimi tudi dr. Brenčič iz Celja in g. Bransajs iz Šentjurija. Veselje je bilo nezmerno in moram ali smem reči, da imenovana dva dneva nam je Bog naredil. Za veliko srečo si moramo šteti in smo dolžni Boga zahvaliti, da nam je tako iskrenega, pobožnega in ljubeznjivega župnika poslal. Ne daj pa Bog, da bi se naše veselje pred časom v žalost spremenilo, ampak da bi nam ljubi Bog ohranil novega vlč. g. župnika mnoga, mnoga leta!

**Iz Koprivnice na Hrvaškem.** (Več mest in sel brez krčem.) Nek krivonos iz Pečuha, z imenom Kraus, je vzel potrošarino ali dac od madjarske vlade na dobo treh let od 1. prosinca t. l. počemši v najem. On zahteva od tukajšnjih krčmarjev, da se za to dobo sumo ona pijača toči, katero boče on jim predal in hoče na ta način sedaj dobro stoječe krčmarje za svoje sužnje (capfenvirte) degradirati. Zarad tega smo večeraj na novega leta vsi krčmarji v mestu Koprivnici, v selih: Novigrad, Virje, Gjurgjevac, z eno besedo, v celi prelepi in rodoviti Podravini svoje krčme zaprli in štrikamo brez igelj tako dolgo, dokler ne dojdemo v prejšnji stan in ako se to ne zgodi, bomo popustili naše obrte na kvar gospoda krivonosa. Danes imamo tukaj tržni dan, ljudje dohajajo iz okolice, silijo v krčme, ne najdejo pa tam nikake postrežbe in si začujeni v nšesa šepetajo: Boga mi, šta je to, da danes od krčmara niti rakije niti pečenke ne dobiš, mora sigurno istina biti, da novi novci ništa ne valjajo, jer ništa od krčmara za-nje ne dobiš, niti te poslušiti neče. Tukaj je zdaj težko potovati, kjer v daljini od devetih ur ni ena kréma odprta. To so ti hrvaške razmere! J. M.

**Iz Sromelj pri Brežicah.** (Inštalacija.) Česar je sreč polno, to čez usta gre, tako tudi mi ne moremo si kaj, da se ne bi pohvalili, koliko veselja nam je ljubi Bog lani dal. Veselo je za nas, da so naši od trtne uši vničeni vinogradi, z amerikankami lepo zasaženi, že letos dali 500 veder dobrega mošta. Ali vse to veselje presešlo je drugo dvojno veselje, katero smo imeli dne 12. listopada; obhajali smo namreč, kakor vsako leto, praznik našega farnega patrona sv. Martina. Kar je bilo naše največje veselje, bili so naš provizor, č. g. Štefan Turkoš, so župnika inštalirali, g. dr. J. Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru, nam novega gospoda župnika inštalirali, potem pa nam v svoji jedernati pridigi živo v naše srce segli, kar nam bode dolgo časa v spominu ostalo. Inštalacije se je vdeležilo 14 duhovnikov in nekaj drugih odličnih gospodov: med njimi tudi dr. Brenčič iz Celja in g. Bransajs iz Šentjurija. Veselje je bilo nezmerno in moram ali smem reči, da imenovana dva dneva nam je Bog naredil. Za veliko srečo si moramo šteti in smo dolžni Boga zahvaliti, da nam je tako iskrenega, pobožnega in ljubeznjivega župnika poslal. Ne daj pa Bog, da bi se naše veselje pred časom v žalost spremenilo, ampak da bi nam ljubi Bog ohranil novega vlč. g. župnika mnoga, mnoga leta!

že v tem kratkem času, kar so pri nas za provizorja, po svojih gorečih pridigah in pa s prijaznostjo do vsakega vsem tako priljubili, da so bile naše srčne želje, naj bi oni pri nas kot župnik ostali. Zato je bilo za nas veliko veselje, ko smo izvedeli, da ostanejo pri nas. Že na predvečer se je razlegalo streljanje iz topičev, v nedeljo pa celi dan, od ranega jutra do večera, in prišli smo vsi domači, kakor tudi iz sosednjih far, v obilnem številu, k službi božji. Ganjeni smo bili do solz, ko so nam njihov prejšnji gospod župnik, č. g. Martin Jurkovič, od Sv. Petra niže Maribora, v lepi pridigi razložili visokost duhovskega stanja, v jutro pa so služili sveto mašo vlč. g. dr. Fr. Feuš iz Maribora. Mi smo pa pošiljali goreče prošnje v nebo, da bi nam ljubi Bog ohranil mnogo, mnogo let našega dobrega g. župnika!

**Od Sv. Lovrenca ob kor. žel.** (Raznoterosti.) V tukajšnjem trgu so zmiraj pretepi, odkar je tukaj toliko puijih ljudi, kateri nam le vedno nemir napravljajo in vpijejo in razgrajajo, kakor ljute zveri, kakor ste že enkrat poročali. Še celo veliki božični praznik ni bil izvzet. Enkrat jih je občinski sluga hotel pomiriti, pa so se celo na-nj postavili in mu celo sabljo vzeli, katero so drugo jutro za nekim plotom našli. Najbolje bi bilo, ko bi take postopače ostro kaznovali in jih zapodili v njih domovino. Tukaj se tudi klatijo taki pevcji, kakor pravijo, da za novo leto pojejo in nam sitnosti napravljajo in še celo, ako jim je priložnost, kako reč izmaknejo; to bi bilo tudi dobro, da bi se enkrat odpravilo. Pretečeno leto so nam tudi naš pokojni velečastiti gospod župnik Jože Toporišič, kn. šk. duhovni svetovalec, vnet dušni pastir in goreč pridigar, katerega spomin ostane vedno med nami, našo župnijsko cerkev prav ukusno slikati dali, to je se ve, da nas zupljane mnogo stalo in se je plačalo vse pošteno. Pa ne vemo, kaj more biti, da imamo pri stolah v cerkvi sitnobe. Letos so na novo razdani in mi, ki pridemo od daleč, še ne moremo va-nje brez težave. Nekateri imajo v stolu po eden sedež in še od tega nič ne plačajo, sedijo pa po trije notri, drugi mora potem zunaj stati, da-si ima morebiti po več sedežev plačanih.

**Iz Konjic.** (Katoliško politično društvo.) Kdo se ne spominja rad in z veseljem vlaških zborovanj našega kat. pol. društva, posebej še prelepe Leonove slovesnosti? Tudi letos ne bi radi zaostali, zato uljudno vabi odbor prvokrat v novem letu an zborovanje, ob 23. obletnici svojega obstanka na nedeljo, dne 28. januarija 1894. Vršilo se bode v navadnih prostorih s prav raznovrstnim programom in bo tudi volitev novega odbora. Pričakujemo, da se domačini in vi, dragi nam sosede, ne boste prestrašili ne kratkega dneva ne ledene zime, ter boste v obilnem številu prišli v Konjice ogrevat se okoli ognjišča za sveto narodno stvar.

**Iz Mali nedelje.** (Vabilo.) Leposlovno bralno društvo pri Mali nedelji priredi v nedeljo, dne 28. januarija v šol. prostorih svojo veselico s sledečim vsperedom: a) Igrališčna predstava: »V Ljubljano jo dajmo«, b) Pesmi; moški zbori: 1. U boj (Zaje), 2. Jadransko morje (Jenko), 3. Molitev (Leban), 4. Venec narodnih pesmij (Kocijančič), 5. Slovan (Vašak). Vsi zunanji udje in slav. občinstvo vabi se k udeležbi uljudno. Začetek ob 4 uri. Vstopnina 10 kr.

**Iz Slovenskih Goric.** (Napisi.) Prilika mi nanesa, da prepotujem kos lepe hrvaške zemlje, in kos lepega Štajerja. Sedaj sem v Varaždinu, o katerem sem mislil, da je nemško ali pa madžarsko mesto, a hvala Bogu, da ni takó. Naj mi bo dovoljeno vsaj eno ulico naslikati v Varaždinu s hrvaškimi napisi: G. J. Lazar, usnjar. Tesarnica Jožef Krella, Pekarna Hironim Ambruša. Trgovina mešovite robe in rakiie Samuel Ahles. ni izpregovoril besede več. mnogimi bolečinami je, spreviden s sve-

Lavoslav Gold, točenje vina in rakiie (žganje) na malom. Madžarskih in nemških napisov ni mogoče najti, ako bi jih še z lučjo v roki pri belem dnevu iskal. Potem jo mahnem proti domu na Štajarsko. Dobro uro od Varaždina je Grad Kotar, ali Hraščica. Potem čez  $\frac{1}{2}$  ure pridem v Mjesto (vas) Sračinje. Zopet vse hrvaški napisi: Imbra (Lenart) Crlen, točenje vina. Pučka učiona. (Ljudska učilnica) Vatrogasno spremište. (Hiša za orodje ognjegasilcev.) Kažipot: v Svibovec. Zopet čez  $\frac{1}{2}$  ure pridem v Mjesto Majerje, in čez  $\frac{1}{4}$  ure v trg Petrijanec, zopet sami hrv. napisi: Točenje vina in rakiie na malom. V. Polaka, Kažipot v Zavrče, v Varaždin, v Strmec in Ormuž. Potem pospešim korake in čez 2 uri sem že na Štajarskem. Sedaj sem v Ormoži, o katerem sem sodil, da je v občie slovensko mestice, a žal, da ni takó. Slovenske in slovensko-nemške napise, v Ormoži imajo sledeči gospodje: Alojzij Mikl, A. Munda, trgovec, S. Kandrič, gostilnica k lipi; Gasthaus zur Linde. Ta imena si dragi Slovenci, v Ormoškem okraju dobro zapomnite, in le pri imenovanima trgovcema kupujte blago, in le v ono gostilno zahajajte. Svoji k svojim! — Drugi napis sem opazil: Kažipot k Sv. Tomažu in v Ptuj je najpoprej nemški. — Sedaj pa zapišem nemške in nemško-slovenske napise: Joh. Seinkowitsch, Ledergärberei, Alois Windisch, Tischlermeister, Alois Leonardo, Trödler, Andreas Pravidč, Fleischhauer, Ferdinand Grazer, Mehlhandlung, Josef Novak, Kleidermacher, Gasthaus »zum lustigen Bauer«, Gostilnica k veselemu kmetu, F. Petrovič, Gasthaus »zum lustigen Krainer«, Gostilnica k veselemu Kranjcu. Kedaj vam bodo vaši Nemci v Ormoži postali bolj ponižni? Ako njim ne boste tako nemumno nosili tjekaj slovenskih grošev. — Iz Ormoža se napotim proti Veliki nedelji. Tam med trgovei priporočam G. Skworca, ki je tudi odločen Slovenec in dober kristijan imajoč slovenski napis. Sedaj se napotim skoz vasi Senčič, Sodinec, Vičanec, Sejanec, Bratonečice, Savec, Ruemance in Senčnjak. V Senčnjaku je kažipot slovenski; n. pr. V Ptuj in Radgono: Na Polenšak in na Sv. Anton v Slov. gor. Od Senčnjaka so Grabšinci, imajoč slovenske napise, na pr. Grabšinci in Peska pot na Kokolajnsak in v Kutince. V Kutincih je lepa in snažna kapela Lurške Matere božje. — Takó sem popotoval in naslikal lep kos slovenske in hrvaške zemlje, iz česar se razvidi, koliko bolj so nam naprej v narodnosti bratje Hrvatje! Držimo se tudi mi Slovenci zlatega gesla: Svoji k svojim; kakor Hrvati: Eden z vsemi in vsi z enim!

Jožef Car.

**Od Sv. Trojice pri Slatini.** (Državni nasad.) Državni vinograd pri Sv. Trojici je precej visoko od Slatine, na zelo lepem hribcu ležeč in mu slana ne more tako hitro do živega. Les je, odkar je ameriški nasad (od leta 1891) nasajen, do letos popolnoma dobro dorasel in dozorel tako, da to zimo imamo dosti grobanja pri trtah, katere smo že v zeleno cepili. Ameriške trte rastejo zelo dobro in je priporočati, da si kmetje kmalu v večjem številu začnejo ameriške trte saditi. Se ve, da delati se pa mora pošteno in zvesto, bode pa nam pozneje tudi naš trud stoterno povrnjen. Kakor sem že to leto enkrat omenil, se danes na starega leta dan Vas vse bralce »Slov. Gospodarja« »in tudi druge« opomnim, da si začnete v vaših, že po trtni uši vničenih vinogradih in tudi še tam, kjer ni trtna uš, z amerišanskimi trtami na novo vinograde zasajati. Vedno sem tudi pripravljen na vsako vprašanje, bodi ustmeno ali pismeno, vsem odgovoriti in tudi praktično pokazati, česar je treba v tej reči. Zdaj tudi pridno ragulimo za nove vinograde in bode se državni vinograd povečal, da bode meril okoli tri orale; to bode mnogo koristilo tukajšnjim in tudi drugim posestnikom, ker trte se bodo tukaj zelo po ceni dobile. Ako vam njegovi sliani ju

je, g. urednik, morebiti ljubo, drugokrat več in natančneje. Janez Žurman, župan in nadzornik ameriških nasadov.

**Od Sv. Petra pod Sv. gorami.** (Zalostna smrt, letina.) Proti krščanski veri je nauk, vživaj svet, kolikor moreš. Ta nauk škoduje neizmerno. Na Tomaževo večer se je pri nas znan pijanček žganja hudo nasekal. Po noči je prikolovrati domu, pod kapom ga potegne težka glava na tla; na kolena se še spravi, potem se povezne z licem in rokama v blato in v tem stanu smo ga našli dne 22. decembra v jutro brez zavesti. Kri in pijača sta mu stopila v glavo, da je bil v lice rudeč, še takrat, ko smo ga pokopali. Ker še ni bilo mrtvaškega duha od njega čutiti, bil je v sv. olje djan. Močni mož bi bil lahko še 40 let živel in si dosti prislužil, da bi zložno živel, ker je bil dober delavec. Ker se je vdal grehu požrešnosti, okrajšal si je življenje ter vzel srečo na tem svetu, Bog mu prizanesi, da bi je ne bil zgubil tudi na onem! Nesrečna smrt tega moža svari vse zmernim biti, da se bomo na srečnejšo smrt pripravili in svari prodajalce žganja nikomur čez potrebo dajati, da ne bote nezmernosti in nesreč za nezmernost tudi vi krivi. — Dobri Bog je res pripustil virograde vkončati, da spoznamo, koliko je bilo vino vredno, pa ta škoda tudi koristi, ker je marsikdo zdaj trezen in da ljudje obdelujejo zemljo bolj pri dnu. Kar z eno roko Bog vzame, z drugo vrne, pridelalo se je letos živeža za ljudi obilno, za živinsko krmo in steljo je pač slabo; vendar kdor Boga prosi in skrbno dela, se zmirom toliko nanosi, da ima za silo jela.

**Od Sv. Ane v Slov. goricah.** (Marsikaj.) Vedno slišimo in beremo o nesrečah, zločinih itd. Veliko nesreč zakrivi posebno nesrečno žganje, katero pije staro in mlado; od tega toliko pretepov, preprirov, po-bojev in samomorov. Lani dne 27. listopada se je prigodila v Ledinjaku velika nesreča. Šla je namreč zjutraj konjem polagat nadopolna deklica, nevesta Rezika Jug, a je takó nesrečno padla, da je bila takoj mrtva. Ubogo nevesto so nesli k večnemu miru na pokopališče ravno oni dan, ko so jo mislili prijatelji in znanci pospremiti z ženinom pred altar; a one priprave za gostijo veljale so za njeno »sedmino« pogrebeem. Spominjajmo se zlatega reka našega Božjega učitelja: »Čujte in molite, ker ne veste ne dneva, ne ure, kedar vas Gospod pokliče«, ter izklknimo: »Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod!« — Lanska letina pri nas je bila srednja. Zimina je bila dobra, pšenice se je precej namlatilo, enako tudi ječmena. Zito je pa zima precej vzela. S koruzo smo lahko zadovoljni. Krompir se je dobro obnesel, korenje je debelo vzrastlo, jednako repa. Sadja se je malo pridelalo, jednako tudi vina, vendar je boljša kapljica. Toče pri nas ni bilo. Krme je bilo malo, zatorej ljudje tožijo radi živine. Ajda se je lepo pokazala, a se ni toliko namlatilo, kakor se je mislilo. No, radi tega smemo zapisati leto 1893 med srednje letine. Bog daj še naprej jednako brez mraza in toče!

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Dunaj. Vlada ima v novem letu lep mir in nikjer se ji ne stavi doslej enakih težav, kakor pod prejšnjo vlado; kako dolgo pa bode ta mir trpel, ne pové nihče, kajti gradiva nezadovoljnosti je vse povsod veliko. — V dolnjeavstrijskem dež. zboru so dali 2000 gold. sulvereinu podpore; gladko pa pri tem ni hodilo, kajti tudi Nemci poznajo hujskanje tega društva in jih je sram še podpirati tako društvo.

Česko. Staročehom jemlje se od večih strani za zlo, da se držijo tako leno, kedar gre za kako volitev, pa se ponuja Mladočeh volilem. Resnica je, da se izvoli skorej vselej Mladočeh, ko bi ne bilo težko dobiti za Staročeha večino volilcev. Zakaj tako? Mladočehi naj pokažejo, kaj morejo; kedar enkrat ljudstvo vidi, da so Mladočehov obljuje prazne; potem pride doba za Staročeha.

Štajarsko. Eden izmed kolovodij nemških liberalcev je dr. Heilsberg, mož jako gibčen za nemštvo, in bil je te dni v Brucku sredi svojih volilcev. V tem jim je tako lepo govoril, da so mu izrekli soglasno svoje zaupanje. — V Gradcu je nek dijak vse svoje premoženje volil Juriju Schönererju — za nemško delo. Sploh pa ina ta nemški klatež med dijaki veliko občudovalcev.

Koroško. Državni poslanec dr. Steinwender je bil te dni v Beljaku, pa ga njegovi volilci niso prelepo vsprejeli, kajti odložil je poslanštvo, ker se mu je očitalo, da sedaj klečepazi pred pl. Plenerjem! — V bolnico v Celovec pokliče mestni zastop neki ženske iz Berolina — iz sovraštva do katol. vere in ljubezni do nemštva.

Kranjsko. Deželni zbor je imel doslej štiri seje, v njih se ni kaj pripetilo, samo dr. Tavčar je dal duška svoji nevolji, da še nima vse oblasti v rokah. Dež. predsednik, baron Hein mu je odgovoril, toda brez sreče, kajti da na učiteljskih v Ljubljani ni vse v redu, znajo že vrabci na strehi! — Po Gorenjskem kroži neka nezaupnica zoper grofa Hohenwartha za podpisavanje. Ne verjamemo, da je tako ravnanje častno, izvira pa v Ljubljani.

Primorsko. V Gorici je c. kr. kmetijska družba sedaj po polnem v rokah laških mož in bilo bi najboljšje, ko bi slov. udje izstopili iz take družbe. — V Trstu so nekateri trgovci, katerim ne velja postava o nedeljskem počitku; vso nedeljo imajo štacune odprte in nikogar ni, da jih opomni na postavo, na zapoved katol. cerkve.

Hrvaško. Korar stolne cerkve v Zagrebu, J. Vuchetich je te dni umrl nekje pri Temesvaru, torej na madjarski zemlji. Bil je sicer Hrvat, pa je rad Madjarom lizal pete in Tisza ga je hotel zato posaditi na nadškofovo mesto.

Ogersko. V torek je bil katol. shod v Budapešti, vdeležba je bila velika, posebno od ljudstva in plemenitašev. — Iz vladne stranke se zgublja sedaj poslanec za poslancem, ker jih je strah volilcev. Dokler so v vladni stranki, morajo glasovati za vlado, torej tudi za »civilni zakon«, ali tega ne smejo, ker so dali svojim volilcem besedo, da ne bodo. — Davek plačuje v ogerski kraljevini 8 milj. ljudij, 9½ milj. pa ne plačuje nobenega davka.

### Vnanje države.

Rim. Nemški listi so raznesli govorico, da se hoče Crispi, torej kralj Umbertova vlada, sprijazniti s sv. očetom Leonom XIII. Crispi je neki dve uri bil iz tega namena pri kardinalu Rampolta. Te je le govorica.

Italijansko. Na otoku Siciliji miri general Morra ustajnike z mečem v roki, bolje in prej bi opravil svojo službo, ko bi vzel kruh ter ga delil med reve. Ščvarji bi potlej izginili sami. — Crispi izdeluje načrt svoje vlade in pravi se, da bode ta načrt jasn in če v drž. zboru ne dopade, pa Crispi odstopi.

Francosko. Anarhist Vaillant ugovarja svoji obsodbi in vsled tega še preteče 15 ali 16 dnij, predno se sodba na njem izvrši. Najbrž pa ga pomilostijo; vsaj nemogoče to ni pri francoski vladi! — Zakonom se krči število, odkar se lahko ločijo; najbolji dokaz, kako — nepotrebna je taka postava.